

венски санджак се създава Сливенска губерния, а от Сливенска каза – Сливенско окръжие (Дечев 1987: 110–116) Наложените от Берлинския конгрес промени и създаването на Органическия устав на Източна Румелия въвеждат ново административно устройство по френски образец – на департаменти и кантони (околии). Сливен става център на департамент и околия. Границите на околията са: на север – билото на Стара планина и южния дял на Чатал балкан (Удвой планина), на изток – до с. Горно Александрово, на юг се включват землищата на с. Жельо войвода, Чокоба, Кермен, Николаево, Ковачите. Западната граница е водосборният басейн на Беленска река. Този вид на околията се запазва, с малки промени, до 30-те години на ХХ в., когато в нея се включват Старо село и Шивачево. Районът на Твърдишко е в Новозагорска, а на Старорешко – в Еленска околия. С присъединяването на Твърдишкия и на Старорешкия район през 1956 г. се оформя Сливенска околия във вида, в който е обект на това проучване.

През 1906 г. в Новозагорска околия се провежда преименуване на селищата. *Терзобас* става *Източно Шивачево*. (*Западно Шивачево* е в Чирпанско). *Джумалий* става *Сборище*. При масовото преименуване на селищата през 1934 г. почти всички турски наименования се променят в български. *Източно Шивачево* става *Шивачево*. Преименувани са и махалите в Старорешкия район. По-късно нови имена получават само *Джиново – Злати войвода* и *Северно Сборище – Изгрев*.

* * *

След Освобождението постепенно настъпват промени в названията на местностите, които имат двойни имена. Утвърждава се българското *път* вместо *йол, нива* вместо *тарла* и др. Във връзка със съобщителните средства се появяват нови понятия – *шосе* с диалектна форма *съса*. След прокарването на жп линии се появяват названията: *Линията, Железният път, Железният мост, Гарата, Тунела, Кантона* и др. Строежите на пътища, извършвани от трудоваци или пленници, са свързани с названията *Лагера, Сръбските бараки, Трудовашката чешма, Бивака*.

Интересно е названието *Скабриченски път*, обозначаващо стар път край селата Скобелево и Бозаджий. Той води до Черноморието и по него се пренася уловената риба. От *скабрица* – скумпия, която се лови наесен.

Промишлеността се развива бавно и е съсредоточена предимно в Сливен, където се появяват названия като *Индустриалния квартал, Каловата фабрика, Изгорялата фабрика* (на Бояджиев-Гигов). Обработката и транспортирането на дървен материал са свързани с имена като *Бичкията, Стоварището, Маламов тезгях* и др. А създаването на горски стопанства поражда названията *Стария участък, Хасанова участък*.

Във връзка с разработването на каменовъглените рудници в Твърдишката планина се появяват имената *Сепарацията, Ъловата, Пляката, „Левски“, Кокс, Кардиф*. Някои от рудниците са именувани на места, в които са